Indonesische Documentatie Dienst

VAN

A. N. P.-ANETA

's-GRAVENHAGE

's-Gravenhage, 3 Mei 1954

Serie IX No. 17 Pag. 206

INHOUDSOPGAVE:

De wilde occupatie	Pag.	207
Toestand van de landbouwculturen in West-Java	"	208
Besluiten van de Parki	"	209 - 210
Japanse zakenmensen moeten vertrekken	"	211
De maatregelen tegen Japanse handelaars	"	211 - 212
Indonesische pers over de motie-Tjikwan	"	216
Borgingsovereenkomst	"	216 - 217
De status van de oliebronnen in Noord Sumatra	"	217

De wilde occupatie

MEDAN, 21 April (P.I.Aneta) - Dinsdagochtend hebben vertegenwoordigers van het "gemeenschappelijk secretariaat van taniorganisaties" een bezoek gebracht aan de gouverneur van Noord-Sumatra, mr S.M.Amin, in verband met de bekendmaking van de gouverneur i.z. de geoccupeerde concessiegronden. Bij deze bekendmaking was de termijn, binnen welke deze gronden moesten worden verlaten, op 5 April verlengd tot 20 April. Tijdens de ontmoeting van Dinsdagmorgen verklaarden de vertegenwoordigers der tani's mondeling en schriftelijk, dat zij de gouverneur zouden gehoorzamen en bereid waren naar andere gronden te verhuizen.

Naar aanleiding van deze belofte werd na afloop der besprekingen een commissie gevormd, bestaande uit vertegenwoordigers van het "gemeenschappelijk secretariaat van tani-organisaties"en van de regering (bestuur, landbouw en voorlichting), met als taak het overplaatsen der occupanten te controleren en te bespoedigen. Voorzitter dezer commissie is bupati Tengku Hanafiah. Tot zover een Dinsdag uitgegeven officiele bekendmaking, die Woensdag zou worden gevolgd door een gemeenschappelijke verklaring.

Overleg

Volgens een mededeling van de communistische partij, Dinsdag gepubliceerd door Pandorong, hebben de heren Jusuf Adjitorop en Anwar Dharma van de PKI dezer dagen een bespreking gehad met de gouverneur. Deze sprak daarbij de hoop uit, dat zijn beide bezoekers hun functies van executieve leiders gescheiden zouden houden van kwesties betreffende de grondverdeling, welke zullen worden opgelost op grond van concrete voorstellen der op 10 Maart ingestelde staatscommissie. Jusuf Adjitorop verklaarde dat het, zolang er geen zekerheid is voor wat betreft de "betwiste gronden", moeilijk zal zijn maatregelen tegen tani's op grond van de beschuldiging "onwettige occupatie" te nemen. Repressieve maatregelen tegen z.g. onwettige occupanten maken de zaak slechtsmoeilijker zo lang het "geschil" niet duidelijk is.Ook de staatscommissie kan practisch niet werken, zo lang dit geschil niet is opgelost.

Jusuf Adjitorop bracht dit naar voren ter staving van de eis der PKI, dat vreedzame en rechtvaardige middelen zullen worden toegepast om elke kwestie op te lossen. Hij gaf uiting aan zijn dank voor de, de PKI gegeven gelegenheid rechtstreeks haar mening en voorstellen naar voren te kunnen brengen - aldus P e n d o r o n g .

Voorstel der tani's

Een voorstel aan gouverneur Amin, dat Zonda door een delegatie van het "gemeenschappelijk secretariaat van taniorganisaties" aan resident Daudsjah werd overhandigd, hield in, dat tani's op na 27 Augustus geoccupeerde gronden de gelegenheid krijgen hun gewassen te oogsten, hun in beslag genomen werktuigen terugkrijgen, gearresteerde tani's zullen worden vrijgelaten en hulp zal worden geboden bij de verhuizing van tani's.

Volgens de W a s p a d a is inmiddels overeenstemming bereikt tussen de gouverneur en het "gemeenschappelijk secretariaat" over deze eisen, met dien verstande, dat de tani's, aan wie hulp zal worden verleend zo lang ze nog niet op de voor hen bestemde nieuwe gronden zijn aangekomen, behoren tot de groep, welke tussen 27 Augustus en 31 December 1953 concessiegronden heeft bezet.

Behalve het gereed maken der nieuwe gronden en het vervoer der over te plaatsen tani's is volgens Waspada en Pendorong ook een bedrag van Rp. 150.000 toegezegd, dat door de thans gevormde nieuwe commissie onder de betrokkenen zal worden verdeeld. In deze commissie zal het "gemeenschappelijk secretariaat" door vier personen worden vertegenwoordigd.

De delegatie der tani's, die Dinsdag de gouverneur ontmoette, bestond uit de heren L.Darman, Asro Effendie, Amirudin Tito, J.M.Simbolon en Ngapin.

Tegenover de M i m b a r U m u m verklaarde gouverneur Amin nog in een vraaggesprek, dat onmiddellijk een aanvang zal worden gemaakt met het verhuizen der occupanten onder toezicht der nieuwe commissie. Wanneer dit voltooid zal zijn, zal van de omstandigheden afhangen. De gouverneur zeide verheugd te zijn, dat geen geweld behoeft te worden gebruikt, omdat geweld niet het doel der regering is.

Toestand der landbouwcultures in West-Java

BANDUNG, 21 April (P.I.Aneta) - Van bevoegde zijde verneemt P.I.Aneta in Bandung, dat gedurende het afgelopen jaar in het Oostelijk gedeelte van de provincie West-Java (t.w. de regentschappen Bandung, Garut, Sumedang, Tasikmalaja, Tjiamis, Cheribon en Purwakarta) vijf ondernemingen zijn gesloten. Dit zijn de ondernemingen Tjitambal en Karanglajung (als gevolg van veiligheidsproblemen), Sambawa en Gunung Putri (door verlies) en Andawarna (door herontginning).

In de genoemde periode is geen enkele onderneming teruggegeven aan de oorspronkelijke exploitanten. Onwettige occupaties door de bevolking vonden vaak plaats op de P & T-landen van Subang, Batulawang, Lomahneudeut, Mandalarah, Kalangsari, Sindangrasa, Rongga, Maswati etc. De totale oppervlakte van de gronden, die op onwettige wijze zijn geoccupeerd, bedraagt 20025,857 hectare.

Omdat bepaalde erfpachtsgronden reeds geoccupeerd zijn door de bevolking, die er landbouw op bedrijft, waardoor het moeilijk is, de gronden terug te geven aan de oorspronkelijk exploitanten, en omdat de bevolking terkennen heeft gegeven de gronden te willen kopen, heeft het provinciale bestuur voor West-Java deze gronden gekocht en weer als milikgrond verkocht aan de bevolking. De totale oppervlakte van deze gronden bedraagt 5917 hectare en omvat de ondernemingen Binangun/Bantardawa, Bandjarsari, Palahlar, Datarkadaka, Bunisuri en Langen.

Thee

Een beeld van de toestand op de huidige plantages vormen ondervolgende cijfers. Bij de theeproductie op grote cultures valt vooruitgang te bespeuren. Was de productiein 1950 (in het Oostelijk gedeelte van West-Java) totaal 18.236.274 halve kilogram droge thee, in 1951 is dit gestegen tot 31.026.205, in 1952 gedaald tot 26.076.600, maar in 1953 weer gestegen tot 27.166.006 halve kilogrammen. Bij de productie van bevolkingsthee is echter een sterke daling ingetreden. In 1950 weer gedaald tot 9.695.418 hka en in 1953 gedaald tot 7.785.564 hkg.

Met betrekking tot de sterke achteruitgang bij de productie van bevolkingsthee wordt uit bovengenoemde bronnen vernomen, dat de voornaamste oorzaken hiervan ondermeer zijn, dat vele theetuinen niet goed worden onderhouden door een tekort aan kapitaal, terwijl de bevolking als gevolg van de veiligheidsproblemen grotendeels psychisch en physiek is gestoord.

Kina

Wat de kinaproductie betreft, vertonen de cijfers een somber beeld. De toestand van bevolkingskina is zelfs zodanig, dat men de indruk krijgt, dat kinabast thans totaal verwaarloosd wordt. Maar ook de productie van kina op grote cultures is zeer achteruitgegaan. In 1950 bedroeg deze in totaal meer dan vier millioen kilogram, in 1951 bijna zeven millioen kilomgram, maar in 1952 nauwelijks twee en een half millioen kilogram en in 1953 528.802 kilogram. De voornaamste oorzaak van deze sterke achteruitgang is zeker gelegen in de concurrentie van de in de Verenigde Staten geproduceerde synthetische kina.

Rubber

Frappant is, dat de rubberproductie op grote ondernemingen is gestegen, hoewel de rubberprijs op de wereldmarkt toch dalende is. Was de productie in 1950 iets meer dan 10 millioen kilogram, in 1951 was zij bijna 22 millioen kilogram, in 1952 23.392.106 kilogram en in 1953 zelfs 23.780.266 kilogram.
Rubberdiefstallen kwamen in 1953 veel minder voor dan in de voorgaande jaren.

Maar bij de productie van bevolkingsrubber is weer een daling te bespeuren. In 1950 werd in totaal bijna 22 millioen hkg geproduceerd, in 1951 18 millioen, in 1952 bijna 10 millioen en in 1953 7.785.564 hkg.

Besluiten van de Parki

BANDUNG, 23 April (P.I.Aneta) - Op een te Tjiandjur gehouden conferentie van de Parki (politieke partij op nationalistische basis, met vele afdelingen in West-Java en een te Bandung gezeteld hoofdbestuur), is onder meer besloten, het voorstel om de partij opnieuw de oorspronkelijke naam van "Pagujuban Pasundan" (Pasundan-partij) te geven, na afloop van de komende algemene verkiezingen in behandeling te nemen.

De conferentie, welke werd bijgewoond door een groot aantal afgevaardigden uit kabupatens en desa's in West-Java, besloot over te gaan tot het liquideren van het te Bandung door de Parki uitgegeven dagblad "Harian Indonesia". Na het opheffen van dit dagblad, hetwelk uitsluitend om financiele redenen geschiedt, bezit de Parki nog een dagblad en wel de in het Sundanees verschijnende "Sipatahunan".

Indonesische geschiedenis.

Een door de conferentie genomen resolutie betreft een dringend verzoek tot de regering om de circulatie van het leerboek "Sedjarah Kebudajaan Indonesia" in Indonesie te verbieden. Dit boek is een door dr Prijohutomo bewerkte Indonesische vertaling van het bekende boek "Cultuurgeschiedenis van Indonesie" van dr W.F.Stutterheim. Naar de mening van de conferentie zou het boek bewust of onbewust de tendens hebben een breuk teweeg te brengen in de Indonesische nationale eenheid, terwijl een hechte nationale eenheid juist de voornaamste voorwaarde is voor de opbouw van het huidige Indonesie. Een leerboek over de geschiedenis van Indonesie dient, aldus de conferentie, ten doel te hebben de geestelijke en morele opbouw van de huidige en toekomstige generatie op te bouwen in het belang van de eenheid van het souvereine en vrij Indonesie.

Veiligheid

Een andere resolutie betreft een verzoek aan de regering om te bewerkstelligen, dat alle overheidsapparaten, zowel militaire als civiele steeds eerlijkheid en waarheid betrachten, omde nationale veiligheid te bevorderen. Harde, zowel preventieve als repressieve maatregelen dienen door de overheid te worden genomen tegen allen, die de veiligheid verstoren, zonder aanzien des persoons. De Parki acht zich mede verantwoordelijk voor het oplossen van de veiligheidsproblemen en doet daarom een beroep op de Indonesische maatschappij, ommateriele en morele steun te verlenen aan elk streven naar het herstel van de veiligheid.

Onderwijs

De kwestie van de uitkering van subsidies door de overheid aan particuliere scholen werd door de conferentie eveneens aan een breedvoerige bespreking onderworpen. De conferentie constateert, dat de voornaamste moeilijkheden, waarmede particuliere onderwijsinstellingen op het ogenblik te kampen hebben, voor het grootste deel ontstaan door de zwakke financiele positie. Het is bovendien een feit, dat de Indonesische maatschappij thans aan veel meer scholen behoefte heeft, en de particuliere instellingen op dit gebied inderdaad belangrijk werk kunnen leveren in het medevoorzien in de dringende behoeften. De conferentie heeft daarombesloten een verzoek te richten tot de regering, i.c. het ministerie van opvoeding, onderwijs en cultuur, een nieuwe regeling tot stand te brengen inzake de uitkering (op vlottere wijze en op bredere schaal) van subsidies aan particuliere onderwijsinstellingen. Ook dienen aparte subsidies te worden verleend voor het oprichten van meer schoolgebouwen.

Hydrogeenbom

Tenslotte is er een resolutie betreffende de hydrogeenbom. De Parki is van mening, dat het gebruik maken van deze soort bom diametraal tegengesteld is aan humaniteitsgevoelens en dus ook diametraal tegengesteld is aan de Pantjasila van de Republiek Indonesie. De conferentie besloot derhalve een beroep te doen op de gehele wereld om het gebruik maken van en proefnemingen met de H-bom voorgoed te verbieden.

Vrouwenafdeling

De vrouwenafdeling van de Parki, de Parkiwa, is eveneens in Tjiandjur bijeen geweest voor een conferentie, waarop een aantal besluiten is genomen.

Op politiek terrein is ondermeer besloten een beroep te doen op de regering, omspoedig over te gaan tot het ontwerpen van een huwelijkswet, het intrekken van de bekende regeringsverordening 19/52 (toelagen aan weduwen), het verlenen van een ambtenarenstatus aan desabestuurders, het in het leven roepen van het instituut van kinderrechter en een kinderpolitie en het doen intensiveren van de werkzaamheden der zedenpolitie. Op economisch gebied is besloten een dringend beroep te doen op de regering omharde maatregelen te nemen tegen corrupte praktijken zowel onder overheidsambtenaren als onder particulieren. Daadwerkelijke steun dient te worden verleend aan nationale bedrijven, terwijl de prijsbeheersing ten aanzien van huishoudelijke artikelen dient te worden verscherpt.

Op cultureel terrein is onder meer besloten de regering te verzoeken, ombuitenlandse films en buitenlandse boeken en tijdschriften aan een scherpere censuur te doen onderwerpen.

-0-0-0-

Japanse zakenmensen moeten vertrekken

DJAKARTA, 24 April (P.I.Aneta) - Naar Zaterdagavond uit Tokio werd gemeld zou de regering alle thans in Indonesie vertoevende Japanse zakenmensen opdracht hebben gegeven, het land in Juni te verlaten.

Het bericht wasontleend aan een rapport, dat de Japanse consul-generaal in Djakarta zou hebben gezonden aan zijn ministerie van buitenlandse zaken in Tokio. In kringen van dit ministerie vernam U.P. verder, dat tegen de maatregel waarschijnlijk in de loop van de volgende week een protest zal worden ingediend. Er werd geen uitleg gegeven van de redenen voor dezestrenge maatregel.

In verband met dit bericht verklaarde de handelsadviseur v n het Japanse consulaat-generaal in Djakarta, H.Jachiki, Zaterdagavond aan P.I.Aneta, dat er beslist geen sprake is van een uitwijzing van Japanse zakenmensen uit Indonesie.

De vijftien Japanse zakenlieden die zich thans in Djakarta bevinden, kregen een voorlopige verblijfsvergunning voor de duur van vier maanden. Deze verblijfsvergunningen verlopen voor zes van hen in Mei en voor de overigen in Juni.

Van de zijde van het hoofdkantoor van de immigratiedienst vernam het Japanse consulaat-generaal, dat de verblijfsvergunningen niet kunnen worden v rlengd, omdat de internationale situatie zulks niet toelaat". De immigratiedienst verwees de reclames van de Japanners naar de secretaris-generaal van het ministerie van justitie.

"Indien van Indonesische zijde het st dpunt niet wordt gewijzigd en de verblijfsvergunningen niet worden verlengd, ontstaat dus inderdaad de situatie, dat in Mei zes van onze zakenmensen het land zullen moeten verlaten en er zich in Juni geen enkele Japanse zakenman meer in Indonesie zal bevinden", aldus de heer Jachiki. De handelsadviseur deelde voorts mede, niet op de hoogte te zijn van meer gedetailleerde redenen, die tot het besluit zouden hebben kunnen leiden, de Japanners geen verblijfsvergunningen te verlengen. In enkele zakenkringen meent men de niet vlottende onderhandelingen tussen Indonesie en Japan over de herstelbetalingen als een der redenen te moeten zien. De handelsadviseur H.Jachiki verklaarde echter persoonlijk niet te geloven, dat het stroeve verloop van deze onderhandelingen ertoe zou kunnen hebben geleid, dat de Japanners geenlanger verblijf in Indonesie wordt vergund.

"Wij hopen zelf, dat de onderhandelingen over de herstelbetalingen tot een bevredigend resultaat zullen leiden en betreuren het evenzeer, dat dit in de practijk niet het geval blijkt te zijn", aldus de handelsadviseur. Hij deelde tenslotte mede, nog niet op de hoogte te zijn van eventuele stappen die het ministerie van buitenlandse zaken in Tokio zal doen in verband met het niet verlengen van de verblijfsvergunningen. De secretaris-generaal van het ministerie van justitie in Djakarta heeft de Japanners tot dusver nog niet ontvangen.

Van Indonesische zijde kon Zaterdagavond nog geen nadere toelichting worden verkregen op de situatie. De secretaris-generaal van het ministerie van buitenlandse zaken, Ruslan Abdulgani, verklaarde aan P.I.Aneta niet op de hoogte te zijn van de in het bericht uit Tokio gemelde maatregel.

De maatregelen tegen Japanse handelaars

DJAKARTA, 25 April (P.I.Aneta) - Over de situatie waarin de Japanse handelaren thans in Indonesie verkeren, verklaarde de voorzitter van de Dewan Ekonomi Indonesia Pusat, Suchjar Tedjasukmana, Zondagavond aan P.I.Aneta, niet te geloven dat er een regeling als zodanig voor de uitwijzing van de Japanners zou bestaan.

De voorzitter van de DEIP meende in de gehele gang van zaken meer een facet te zien van de politiek, die de huidige regering van Indonesie ten opzichte van Japan voert. Het schijnt, dat men in Indonesie wreveliger wordt tegenover Japan, want zowel de onderhandelingen over de herstelbetalingen als de handel tussen de beide landen, hebben thans een ongunstig verloop.

Over de handel tussen Indonesie en Japan deelde de heer Tedjasukmana ondermeer mede, dat tot nu toe in de praktijk niet veel is gerealiseerd van de toezeggingen die vele Japanse zakenmensen deden, hun aankopen in Indonesie te zullen vergroten. Daarnaast is men er in Indonesie teleurgesteld over, dat de fabrieken en handelsfirmas in Japan zich in Indonesie nog heel weinig of eigenlijk nog in het geheel niet door Indonesiers laten vertegenwoordigen.

Deze

Deze agentschappen berusten tot dusver nog steeds in handen van Japanners.

De Japanse fabrieken en handelsfirmas hebben hiervoor tot nog toe namelijk een soort rouleringsysteem gevolgd. Zij zorgden er daarbij voor, dat zodra de verblijfsvergunning van een door de fabrieken en handelsfirma's naar Indonesie gezonden vertegenwoordiger verliep, er een nieuwe agent naar Indonesie werd uitgezonden, om de plaats in te nemen van de man, wiens verblijfsvergunning zou verlopen. In de praktijk kwam het er dus op neer, dat de Japanse fabrieken en handelsfirma's, permanente eigen agentschappen hadden in Indonesie.

De Indonesische regering wenst aan deze situatie een eind te maken en de houding die zij thans inneemt ten opzichte van de in Indonesie verblijvende handelaren, wijst daar weer op. Ook nieuwe visa-aanvragen van particuliere Japanse zakenmensen zullen worden geweigerd.

In de Indonesische zakenwereld is men evenzeer van mening, dat de Japanse fabrieken en handelsfirma's hun vertegenwoordigingen in de archipel in handen dienen te leggen van Indonesische firma's.

De visakwestie geldt intussen niet voor Japanse technici, of voor Japanners die in verband met researchwerkzaamheden gedurende een bepaalde periode in Indonesie wensen te vertoeven. Japanners die Indonesie in enig opzicht van nut zijn vallen buiten het standpunt. Bij een aanvrage om een visum of een verlenging, zal daarom van Indonesische zijde geval voor geval worden onderzocht.

De idee van het opzetten van gemengde bedrijven met de Japanners valt op het ogenblik bij de Indonesisdhe regering niet in goede aarde. Evenmin is Indonesie geporteerd voor het ontvangen van Japanse importartikelen op crediet.

De DEIP-missie naar Tokio

De missie van de DEIP die 13 Mei naar Tokio vertrekt gaat juist naar Japan ominhoud te geven aan de wensen van de Indonesische regering,zo vervolgde de heer Tedjasukmana.

In deze missie hebben bijvoorbeeld enkele vooraanstaande Indonesische exporteurs zitting.Deze exporteurs zullen trachten in Tokio door middel van besprekingen met de consumenten en Japanse importeurs Indonesie's export te vergroten.

Voorts zal de missie in Japan besprekingen voeren over het leggen in Indonesische handen van de agentschappen van de Japanse fabrieken en handelsfirma's, voorzover dit natuurlijk Indonesie geldt.

Ook enkele industrielen zullen deel uitmaken van de missie. Zij zullen in Japan de industriele bedrijven bekijken en hun ervaringen aanwenden voor de opbouw van de kleinindustrie in hun eigen land.

Tenslotte zal de missie de mogelijkheden in ogenschouw nemen, om jonge Indonesische krachten,voortgekomen uit de praktijk van het zakenleven een practische opleiding te doen geven in Japanse bedrijven. Om al dit werk in Japan te kunnen coördineren wenst de DEIP naar mogelijkheden te zoeken om in Japan een Indonesische Kamer van Koophandel op te richten.

"Het werken van Japanners in Indonesie en van Indonesiers in Japan,op handelsgebied, dient zuiver te geschieden op basis van reciprociteit", zo besloot de voorzitter van de DEIP het onderhoud.

De motie Tjikwan

DJAKARTA, 21 April (P.I.Aneta) - Commentaar leverend op de rede van de minister van economischa zaken, Iskaq, voorafgaand aan de behandeling van de motie-Tjikwan, waarin de minister verklaarde, dat zijn importbeleid gericht is op de bescherming van de binnenlandse industrie, schrijft "K e n g P o", dat de textielindustrie op sterven ligt, vele fabrieken niet meer kunnen werken en duizenden arbeiders werkloos zijn door het tekort aan importgarens. De batikindustrie ondervindt grote moeilijkheden door de concurrentie van het buitenland en het tekort aan grondstoffen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden van de "bescherming", waardoor duizenden werkloos zijn geworden.

Er is een groot gebrek aan krantenpapier, omdat het grootste deel van de import hiervan aan een onervaren importeur is overgelaten, die binnen een week een bijzondere licentie kreeg van 600 ton, terwijl andere importeurs slechts 5 ton kregen.

Een dergelijke deviezentoewijzing zal de ontwikkeling van nationale ondernemingen ten zeerste bemoeilijken terwijl bonafide nationale importeurs hierdoor niet continu kunnen werken.

Over zijn exportpolitiek zei Iskaq, dat hierdoor de hoogste prijs en het maximumbedrag aan deviezen wordt gewaarborgd. Het is inderdaad van groot belang voor het land indien de Regering deviezensmokkel door een importeur, door het opgeven van een lagere prijs dan hij in het buitenland ontvangt, weet te voorkomen.

Doch de bestrijding van de deviezensmokkel in de practijk eist bekwame, eerlijke ambtenaren, die inzicht in de handel hebben. En heeft de personeelspolitiek van minister Iskaq verbetering in zijn ministerie gebracht? Handelsmensen die dagelijks op het ministerie van economische zaken komen, glimlachten slechts wanneer hun gevraagd werd of de discipline onder de ambtenaren in de laatste tijd was verbeterd.

Deze voorbeelden zijn voldoende om het verschil aan te tonen tussen theorie en realiteit.

Tot zover over de rede van Iskaq. Tot op heden schijnt de oppositie nog af te willen zien van een frontale aanval. Zij maakt nog slechts bedekte toespelingen en beschuldigingen.

x
x x

"S u l u h I n d o n e s i a" schrijft, dat de oppositie maar een spelletje maakt van de motie van wantrouwen van Tjikwan. De motie is thans behandeld, minister Iskaq heeft de sprekers beantwoord, de oppositie wil nog niet tot de stemming van de motie overgaan. Slechts de regeringspartijen zijn hiertoe bereid.

De kwestie is nu duidelijk. De indieners van de motie hebben geen vertrouwen in het beleid van de minister van economische zaken. Nu kan dus tot de stemming worden overgegaan. Verdere voortzetting van dit spelletje zal niemand voordeel bezorgen.

Uit de verklaring van minister Iskaq blijkt, dat de regering allesin het werk heeft gesteld om verbetering in de economische toestand te brengen. Dat de resultaten nog teleurstellend zijn, is een andere kwestie. Deze motie is feitelijk een reactie tegen de gedurfde maatregelen van de Regering. Deze reactie geeft slechts een beeld van de ontevredenheid van een bepaalde groep, die in het verleden heeft geprofiteerd, maar die nu onder de slagen van de gedurfde maatregelen van minister Iskaq te lijden hebben.

x
x x

In verband met de verklaring van mr Jusuf Wibisono (Masjumi) bij de behandeling van de motie-Tjikwan, dat aan een nieuwe importeur een deviezentoewijzing is verleend van 600 ton papier, terwijl oudere importeurs slechts 5 ton kregen, schrijft "P e m a n d a n g a n", dat, niet alleen de oppositiepartijen, maar ook aanhangers der Regering zich zullen afvragen of dit nu de zogenaamde wijziging van de koloniale economische structuur is.

In de koloniale tijd waren de Big Five de bijzondere importeurs.

Zijn het nu de PNI-mensen? Indien dit het geval is, is slechts het etiket veranderd, terwijl de inhoud hetzelfde is gebleven. De Nederlanders zijn slechts vervangen door Indonesiers van een nationale partij.

"S u m b e r" betoogt, dat ondanks de mooie woorden van minister Iskaq de practijk iets heel anders uitwijst. Onze nationale importeurs en exporteurs hebben bittere ervaringen opgedaan met zijn politiek. Daarentegen genieten nieuwe en onervaren importeurs enexporteurs bijzondere voordelen.

Een N.V. die pas onder het kabinet Ali-Wongso werd opgericht, ontving een order van 130 millioen Rupiah voor het leveren van het benodigde materiaal voor de algemene verkiezingen.

Hierdoor heeft deze N.V. zich letterlijk en figuurlijk kunnen ontwikkelen. Het kantoor werd uitgebreid en nu wordt een tweede N.V. opgericht, met twee geachte parlementsleden van een regeringsfractie als directeuren. Dit voorbeeld van de wijze waarop minister Iskaq onze economie nationaliseert, wordt door hem aangeduid als "economisch plan".

De n.v. Interkertas is ook pasonder het kabinet Ali-Wongso opgericht, door enkele bonzen van een bepaalde partij. De bestelling voor het voor de algemene verkiezingen nodige papier is aan deze n.v. toegewezen die daartoe een bijzondere deviezentoewijzing enallocatie heeft gekregen. Andere ervaren papierimporteurs blijven in moeilijkheden zitten. Dit is een tweede voorbeeld van het beleid van Iskaq.

Het schijnt dat het kabinet thans druk bezig is te overleggen over het antwoord betreffende de motie-Tjikwan bij de behandeling in tweede termijn. Het schijnt ook dat het beleid van Iskaq, vice-president Ali Sastroamidjojo in moeilijkheden heeft gebracht.

Doch hoe het ook zij, het beleid van minister Iskaq blijft een moeilijkheid voor het land vormen zodat het voor vice-president Ali Sastroamidjojo maar het best is om zo spoedig mogelijk een reshuffle in zijnkabinet door te voeren.

Persoverzicht Noord-Sumatra

MEDAN, 24 April (P.I.Aneta) - De regeringsverklaring over Atjeh was voor de in Medan verschijnende bladen aanleiding om aan te dringen op het verlenen van autonomie aan dit gebied.

T a n g k a s wijst er op, dat in Atjeh ordeverstoringen nog steeds voorkomen. Het blad noemt in dit verband de aanval op Idi, een stad in Oost-Atjeh, aan welk gebied de militaire bijstand reeds is ingetrokken. De regering blijft zich op het standpunt stellen, dat de opstand in Atjeh met geweld onderdrukt moet worden en dat daarnaast aandacht besteed moet worden aan de opbouw, doch volgens Tangkas is het bovendien nodig Atjeh autonomie te verlenen. In dat geval zal bij de bevolking van Atjeh,die zoals in de regeringsverklaring gezegd wordt niet geniegd is de opstandelingen te steunen, de wens aangewakkerd worden de problemen van het eigen gebied op te lossen. Tangkas wijst er op, dat het motief, dat Atjeh niet voldoende deskundigen voor autonomie zou hebben, niet opgaat, want dat heel Indonesie met dit tekort aan deskundigen kampt. Bovendien kunnen altijd deskundigen ter beschikking van het autonome Atjeh gesteld worden. Het blad wijst er voorts op, dat niet alleen de oppositiepartijen willen, dat aan Atjeh autonomie verleend wordt, maar dat ook de PIR - een regeringspartij - dat wenst. Volgens Tangkas kan het verlenen van autonomie het herstel van de veiligheid in Atjeh alleen ten goede komen.

Ook W a s p a d a wijdde een hoofdartikel aan Atjeh. Dit blad uit er zijn verbazing over, dat hier nog steeds grote concentraties van benden voorkomen. Het blad acht dit in tegenspraak met de verklaring van de regering, dat overal posten van leger en politie gevestigd zijn, waar de opstandelingen uiteengeslagen zijn. Waspada uit daarom de wenst, dat de regering een nauwer contact met de machtsapparaten zal onderhouden.

Naar aanleiding van het interview met George M.Tisdale, de vice-president van United States Rubber, waarbij hij verklaarde, dat het voor zijn maatschappij thans nog niet mogelijk is haar rubberondernemingen in Oost-Sumatra te rehabiliteren, schreef P e n d o r o n g, dat het buitenlandse kapitaal dient te beseffen, dat de vooroorlogse omstandigheden, waarbij de toepassing van een poenale sanctie mogelijk was niet zullen terugkeren,en dat Indonesie geen buitenlandse investaties wenst las het daar zelf geen voordeel van heeft. Indien de investeerders hiermee niet accoord gaan, kunnen zij beter verdwijnen. In dit verband wijst Pendorong erop, dat het buitenlandse kapitaal wel klaagt, doch toch niet wegtrekt uit Indonesie, maar integendeel nog steeds enorme winsten maakt. Pendorong trekt dat ook de juistheid van de door Tisdale gegeven vergelijkende cijfers met Malakka in twijfel.

L e m b a g a wijdde een hoofdartikel aan de problemen rond de onwettige occupaties in Oost-Sumatra. Het blad wijst er daarbij op, dat de gouverneur de overtreders van de standfast, die toch opnieuw ondernemingsgronden occupeerden, eerst een week de tijd heeft gegeven omte verhuizen en vervolgens nog vijftien dagen en dat na het verstrijken van de tweede termijn de betrokkenen zich bereid hebben verklaard te verhuizen, doch dat zij onderwijl nog steeds op de bewuste gronden zitten en dat de door de gouverneur aangekondigde sancties nog niet worden toegepast. Het blad memoreert in dit verband de uitlating van president Soekarno over de aanwezigheid van een gezagscrisis. De ontwikkeling in deze kwestie tonen, aldus Lembaga, dat de mensen die verantwoordelijk zijn geen gezag hebben en dat de mensen, die gezag hebben geen verantwoordelijkheidsgevoel hebben.

T a n g k a s tenslotte schreef een hoofdartikel naar aanleiding van de stakingen van de SBKA en de Sarbupri in Oost-Sumatra. Het blad wijst er op, dat deze stakingen aanduiden, dat de inkomsten van de arbeiders nog niet in staat zijn hun uitgaven te dekken, doch dat dit mede zijn oorzaak vindt in het economische beleid van de regering. Het blad laakt in dit verband de aangekondigde obligatielening, die de toestand niet werkelijk zal verbeteren, daar deze er op neerkomt, dat de schuld aan het volk betaald zal worden met geld van het volk. Volgens het blad moet de verbetering niet bewerkstelligd worden door een lening, maar door opvoering van de productie. De arbeidsonrust vindt in eerste instantie zijn oorzaak in het economische beleid van de regering, en als dat niet verbeterd zullen de arbeiders door moeten blijven gaan met het stellen van eisen.

Bekendmaking van het Deviezeninstituut

DJAKARTA, 26 April (P.I.Aneta) - Het Deviezeninstituut (LAAPLN) maakt per circulaire no 302 het volgende bekend:

Met de intrekking van alle voorafgaande bekendmakingen betreffende goudvergunningen (vergunning tot het verkrijgen, beheren, bezitten, beschikbaar hebben en verkopen van of kopen van goud) wordt hierbij het volgende medegedeeld:

I. Allen, die in het bezit van een goudvergunning van voor de oorlog tot en met de datum der souvereiniteitsoverdracht, 27 December 1949, kan zijn oude vergunning voor een nieuwe inwisselen.

II. Een verzoek hiertoe kan worden ingediend bij het Deviezeninstituut (Lembaga Alat-Alta Pembajaran Luar Negeri) te Djakarta, bij overlegging van wettige bewijsstukken.

Voor houders van goudvergunning A

1. Indien de houder van een goudvergunning één persoon is, moet hij overleggen: Een verklaring van de Lurah/Tjamat, dat hij nog in leven is, en dat hij zijn bedrijf nog leidt.
2. Indien de vergunninghouder een rechtspersoon/kongsie is, moet worden overgelegd: Een verklaring van de notaris, dat de rechtspersoon/kongsie en haar leiding nog bestaat en het bedrijf nog in werking is.
3. Vervolgens moet, met uitzondering van punt I en II, worden overgelegd:
   a. Belastingbiljetten van de afgelopen twee jaar;
   b. Wettige bewijsstukken, dat op verzoek van het LAAPLN, de oude goudvergunning reeds is opgestuurd aan het LAAPLN.

Voor houders van goudvergunning B

De voorwaarden waaraan moet worden voldaan door houders van goudvergunning A, gelden ook voor houders van een B vergunning, waarbij nog komt, dat zij hun oude goudvergunning moeten opsturen en hun bedrijfsvergunning van de Kotapradja/Kabupaten moeten tonen.

III. 1. De gelegenheid om dé oude goudvergunning tegen een nieuwe in te ruilen is slechts open tot en met eind October 1954.
   2. Na October 1954 zijn de goudvergunningen en bekendmakingen, uitgegeven door het LAAPLN van voor de datum van uitgifte van deze circulaire niet meer geldig.

IV. Aan alle handelaren, bedrijven en toko's in goud, die nog niet in het bezit zijn van een vergunning, wordt de gelegenheid gegeven om tegen de voorwaarden, genoemd in punt II, een goudvergunning te verkrijgen tegen inzending van :
   1. Belastingbiljetten van de afgelopen twee jaar;
   2. Verklaring (legitimatie) van de Lurah/Tjamat of notaris;
   3. Bedrijfsvergunning van de gemeente (Kotapradja) of het regentschap (Kabupaten).

Aldus de bekendmaking van de directie van het Deviezeninstituut (Lembaga Alat-Alat Pembajaran Buar Negeri), van 23 April 1954.

Bergingsovereenkomst

DJAKARTA, 27 April (P.I.Aneta) - De zes afdelingen van het parlement hebben dezer dagen hun meningen kenbaar gemaakt ten aanzien van het door de regering ingediende wetsontwerp voor de bekrachtiging van de overeenkomst tussen Indonesie en Japan over het bergen van gezonken schepen.

De meeste leden kunnen hun houding ten aanzien van deze ontwerpwet nog niet bepalen, vóórdat zij een nadere toelichting hebben gehoord en antwoord hebben gekregen op de door hen naar voren gebrachte vragen, die onder meer de volgende punten betreffen:

1. Wat is het leidende beginsel bij het aangaan van deze overeenkomst?
2. Welke positie neemt deze overeenkomst in binnen het raam van de pogingen om een algemeen vredesverdrag te sluiten?
3. Volgens de overeenkomst van San-Francisco worden de Japanse eigendommen, met uitzondering van enkele gevallen, niet teruggegeven. Wat is dan de positie van de Japanse eigendommen in de huidige onderhandelingen?
4. Wat was de reden, dat deze weg werd ingeslagen en dat geen voorrang werd verleend aan de totstandkoming van een basisovereenkomst?

Een

Een aantal leden stemde zeer in met de poging van de regering om een bilaterale overeenkomst te sluiten ter vervanging van het multilaterale verdrag van San-Francisco "die door Amerika werd geforceerd - aangezien Amerkia Japan als militaire basis wenst te gebruiken tegen de Sovjet-Unie en de Chinese volksrepubliek en die zeer nadelig is voor Indonesie en de andere Aziatische landen".

Een aantal leden waarschuwden de regering om op haar qui vive te zijn met betrekking tot:

a. de Japanse infiltraties om zowel economische als politieke betrekkingen aan te knopen, die nadelig kunnen zijn voor Indonesie.
b. de mogelijkheid, dat de Japanners tijdens het bergen van de schepen naar de schatten, die het Japanse bezettingsleger heeft verborgen, zullen zoeken en deze mee naar Japan nemen.

Andere leden brachten de suggestie naar voren, dat Indonesie ten einde haar positie in de onderhandelingen met Japan te versterken een handelsovereenkomst met de Chinese volksrepubliek moet sluiten en verdere transacties aangaan.

Voorts stelde een aantal leden ondermeer de vraag aan wie de geborgen schepen zullen behoren? En aan wie het goud indien dit in de schepen wordt aangetroffen?

Zullen in de toekomst de eigenaars van de schepen geen claim indienen?, aldus ondermeer de meningen, die door de parlementsleden naar voren zijn gebracht op de vergadering van de afdelingen van het parlement ter beschikking van de ontwerp wet op de bekrachtiging van de bergingsovereenkomst met Japan.

De status van oliebronnen in Noord-Sumatra

DJAKARTA, 27 April (P.I.Aneta) - Het parlementslid S.Narto heeft zich schriftelijk tot de minister van economische zaken gewend over de status van de oliebronnen in Noord-Sumatra.

In zijn schrijven wees het parlementslid erop, dat hij nota heeft genomen van de redevoering van de minister in Medan op 29 Maart jl. voor de bestuursleden van plaatselijke vakverenigingen, waarbij de minister over de oliebronnen van Noord-Sumatra verklaarde: "de status is duidelijk, niet genationaliseerd en niet teruggegeven aan de BPM".

Deze woorden van de minister worden door het parlementslid zodanig opgevat, dat de status nog onbeslist (terkatung-katung) is.

Indien deze woorden door de minister werkelijk zijn gebezigd, wil vragensteller van de minister vernemen, of deze niet van mening is, dat een zodanige status van de oliebronnen tot gevolg heeft, dat de non-actieve arbeiders aan hun lot worden overgelaten.

Het parlementslid vraagt de minister welke maatregelen de regering heeft genomen en zal nemen om het lijden van de z.g. "N"-arbeiders te verzachten. Tenslotte stelde het parlementslid de vraag, of de regering de voor- en nadelen - in het bijzonder uit economisch- en sociaal-oogpunt bekeken - heeft bestudeerd in geval de oliebronnen op de huidige status worden gehandhaafd of genationaliseerd.